

Elizabeth Burton Phillips (vert. Annemarie Verbeek): ‘Mam, kun je me geld lenen?’ Wat mijn gezin is aangedaan door drugs. Uitgeverij The house of Books, Vianen 2009. ISBN 9789044322675 Vertaling van: *Mum can you lend me twenty quid?* Piatkus Books, London 2007 (Verslaving/PO/1)

Soort boek/stijl: Ervaringsverhaal van Elizabeth, moeder van de eeneïge tweeling Nick en Simon, die allebei in de pubertijd drugverslaafd geraken. Nick pleegt op 27-jarige leeftijd zelfmoord. Elizabeth beschrijft vanuit haar perspectief hoe het haar leven en dat van haar gezin heeft beïnvloed. Soms vullen de anderen haar aan in eigen stukjes. Het boek begint met de dood van Nick, waarna Elizabeth chronologisch beschrijft hoe het zover is gekomen. Het boek bevat ook enige foto's.

Over de schrijfster: Elizabeth Burton Phillips is een Engelse lerares, heeft drie kinderen uit een huwelijk met Lawrence: Rosemary en de tweeling Nick en Simon. Zij is hertrouwd met Tony en woont in Engeland. Sinds de dood van Nick geeft Elizabeth voorlichting over het leven met drugsverslaafden. Om zo ouders bewust te maken van de pijn en de gevaren van drugs.

Korte beschrijving: Elizabeth beschrijft hoe haar zoons aan de drugs verslaafde raakten en haar leven langzaam ook ontwrichtte. Ze vertelt over de periode dat ze nog een doorsnee gezin waren en hoe haar zoons verslaafd raakten zonder dat zij het door had gehad. Ze beginnen te gebruiken in de pubertijd, raken verslaafd aan heroïne, stoppen met de school als ze de Havo af hebben, verliezen hun banen en gaan allerlei dingen doen die verslaafden doen om maar te kunnen scoren; liegen, stelen (ook van hun moeder), vals geld gebruiken, dealen. Ze gaan zwerven, komen in aanraking met de politie, doen ook afkickpogingen, maar raken weer verslaafd. Elizabeth blijft ze heel lang geld lenen en opvangen. Zij en haar tweede man Tony houden er hoge schulden aan over. Totdat ze het besluit moet nemen om voor haar huwelijk te kiezen en haar zoons niet steeds te blijven redden; te kiezen voor 'strengere liefde'. Terwijl zij en Tony hun leven weer op de rails zetten krijgt ze te horen dat Nick, terwijl hij onder de dope zit, zelfmoord heeft gepleegd. Het redt Simon: die is nu los van Nick en kan zo beter vrij blijven van drugs.

Wat viel op: Dat Rosemary zo weinig in beeld komt en dat het in die zin eerder het verhaal van Elizabeth en haar zonen is, dan van hun gezin. De toon soms, die erg positief blijft bijvoorbeeld als Lawrence, als zijn zoon gestorven is, de begrafenis uitstelt om nog op skivakantie te kunnen gaan. Elizabeth vindt dat goed en krijgt steun van hem op afstand als hij via het internet reageert op allerlei voorbereidingen voor de begrafenis.

Citaten: Pag. 87-88: "De hulpijnen adviseerden me om grenzen te stellen voor Simon, om mezelf van hem los te maken, maar hem wel te laten weten dat ik nog steeds van hem hield. Het advies was steeds hetzelfde: 'Laat Simon tot de bodem van de put gaan, laat hem zijn verantwoordelijkheden onder ogen zien en er zelf iets aan doen. Had Simon de bodem van de put al bereikt, vroeg ik me af? Had ik hem al bereikt? Ik begon te tobben over hoe ik deze nieuwste crisis met Tony moest delen. We hadden geen plezier meer in ons leven; ik leefde in een voortdurende toestand van bezorgdheid, angst en uitputting, alles gericht op Simon."

Pag. 150: "Ik vertelde de reclasseringsambtenaar wat ik had gezien. Ik realiseerde me terwijl ik op mijn zoons zat te wachten, dat hoeveel liefde en steun ik Nick en Simon ook gaf, zij alleen zichzelf beter konden maken. Ik herinner me heel weinig van de

rest van de dag, behalve dan de stille acceptatie dat mijn hulp contraproductief was geweest.”

Pag. 239: “Op 13 mei 2004, 10 weken na Nicks overlijden, kwam de patholoog anatoom met zijn uitspraak. Hij zei dat hij niet officieel kon verklaren dat het zelfmoord was geweest, omdat de enorme hoeveelheden drugs en alcohol Nicks beoordelingsvermogen aangetast hadden en er geen manier was om erachter te komen of hij van plan was geweest zich van het leven te beroven. Hij voegde eraan toe dat, gezien de afwezigheid van een briefje of bewijs dat Nick zelfmoord wilde plegen, de uitspraak open moest blijven.”

Recensies: <http://www.seventyeight.nl/boeken/schrijvers-b/burton-philipselizabeth-mam-kun-je-me-geld-lenen.html> “... Tussen de regels door is duidelijk te lezen dat Elizabeth Burton-Philips dit boek geschreven heeft als een soort therapie. De liefde voor haar omgeving en specifiek voor haar kinderen stroomt van de pagina's. En dat is vaak een beetje te veel van het goede. Het maakt het boek erg positief en misschien zelfs een beetje truttig. ... Het verhaal is zeker interessant, maar de echt duistere kant blijft verborgen. Ik kan me voorstellen dat het boek heel herkenbaar is voor ouders die in dezelfde situatie zitten als de schrijfster, maar voor anderen is het een lastig te lezen boek. ...”

78 nl http://www.dizzie.nl/b_20831_Mam--kun-je-me-geld-lenen.php: “Bij dit boek weet ik niet zo goed wat ik ervan moet vinden. Het verhaal is zeker de moeite waard..... Maar het is op een toon geschreven waar ik me behoorlijk aan geërgerd heb. Een beetje zalvend, een beetje erg positief, truttig misschien. Ik kan er de juiste woorden niet echt voor vinden. De twee jongens in het verhaal richten zichzelf ten gronde met hun drugsgebruik, maar de moeder die het boek schreef, blijft maar komen met getuigenissen van hoe aardig en lief haar jongens zijn. Terwijl ze dealen en hun eigen familie bestelen....”

Anja Schüller <http://www.leefwijzer.nl/boekenhoek/detail.asp?BoekId=680>: “Een persoonlijk verhaal, het heeft me diep geraakt. “